

Nr 2.

Av herr **Lindberg**, om tilläggspremie åt de kadetter, som genomgått arméns kadettskolas vinterkurs 1951—1952.

För att stimulera intresset för utbildning till reservofficer och värnpliktig officer har till eleverna vid arméns kadettskolor utgått en premie på tvåtusen kronor. År 1952 från och med den 1 juli höjdes denna premie till tvåtusenfyrahundra kronor. På grund av att premien beslutades utgå från och med den 1 juli 1952 kom icke mera än halva kursens elever i åtnjutande av denna förhöjning.

Kurserna vid kadettskolorna är nämligen uppdelade på två linjer, en vinter- och en sommarlinje. Eleverna, som tidigare och tillsammans — åtminstone till tiden — fullgjort tio månaders grundläggande utbildning och sex månaders plutonchefsskola, uppdelas härefter på en sommar- och en vinterkurs vid kadettskolan. På grund härav kom premieförhöjningen endast sommarkursens deltagare till godo, medan de som redan fullgjort vinterkursen gick samma premie förlustiga. Gränsen för premiehöjningen skulle rättvisligen dragits mellan tvenne årskullar i stället för, som skedde, mellan två kurslinjer inom samma årskull.

Nämnas kan att de som gått vinterlinjen därigenom förlorat ett studieår, vilket medfört ekonomisk förlust för alla som är studenter.

På grund av vad ovan anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta, att de kadetter, som genomgick kadettskolan vinterkursen 1951—1952, tillerkännes 400 kronor i tilläggspremie.

Stockholm den 12 januari 1953.

Carl Lindberg.